

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 32. Sancti Pauli oppidum devastatur, & Incarnationis colonia
describitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

GUAIRANIA itaque se iterum erigebat, sperabantque Socii novis incrementis superioris anni cladem brevi refarcitum iri, cum trepidum nuncium adfertur, ab Mamalucorum cohorte Divi Pauli oppidum destructum, & incolas omnes in servitutem abactos fuisse. Huic oppido præerat Joannes Suarius, qui latronum ducem domum nostram jam ingressum alloquens infimis precibus rogat, ne vellet gentem novam in contemptum Christianæ fidei vexari. Plura dicere parantem, directo in ejus pectus sclopeto, interpellat latro, indubiè explosurus, nisi Suarius pectus utraque manu nudans constanti voce dixisset, ne differret explodere; nihil enim se avere magis, quam vitam pro ovibus suis ponere. Quâ fortitudinis ostentatione exanimatus prædo sclopetum dimittit. Hoc primo periculo defunctus, amore ovium stimulante, è Tupicorum manibus aliquot captivos eripit, quos ne denuo abigerent, genibus ante latrones positos obtestabatur, ut se suâ potius supellectile, quam carissimis in Christo filiis spoliarent. Sed nihil profecit apud latrones tanta pietas, omnibus iteratâ crudelitate abactis. Dum hæc domigeruntur, in oppido cæteri prædones tantâ inhumanitate furebant, ut nullus ferme fuerit, qui inter vulnera & mortes vincula non induerit. Factâ populatione, hominum urbanissimi simul omnes quasi valedicturi ad Patrem venere, pro omni solatio ironicè togantes, ne se mærore conficeret, eandem enim fortunam omnia Guairaniæ oppida passa esse. Quo audito Suarius, nequicquam reluctantibus & identidem eum proffudentibus Mamalucis, statim ad Incarnationis oppidum properare voluit. In itinere cum ante oculos suos concatenatos filios in Christo carissimos, & alios invasionis ignaros, ex villis ad oppidum venientes, de novo abigi videt, dolore pænè obrutus est: qui dolor in immensum crevit, quando tantisper ad oppidum rediens, ut aliquibus saluti foret, è sinu suo abstractas gentis reliquias abigi ab latronibus conspexit. Igitur unico adolescente & puerulo comitatus (nam non plures ex tanto numero latrones ei permiserant) oppidum omninò deserit. Iter erat scabrosum, & hyemis tempestate pluvia maximè sæviebat; quare viribus ex mærore, inedia, & defatigatione paulatim deficientibus, eò redactus est, ut sibi jamjam moriendum putaret, nisi ex Incarnationis oppido aliquot bajuli cum comite advenissent: eo enim jam velaverat fama depopulationis, quâ auditâ plerique Neophyti Mamalucorum metu deserto oppido, partim ad Sancti Xaverii coloniam, partim ad Huibaum confugere. Multi adnitentibus Sociis aliò transmigravere. Suarius relictis utcumque viribus ad Divi Pauli ruinas rediens, aliquot Indos hinc inde sparsos retraxit, exiguum ingentis mæroris solatium. Sic oppidum unum prædorum furore, & alterum solâ trepidatione, sine spe restorationis deleta sunt. Antonius Ruisius, dum hæc gerebantur, inter Gualachos versabatur, qui ad subveniendum miseris accurrens, nihil in afflictissimis rebus consilii invenit, quam si gentem ex utriusque oppidi destructione requiri & versùs Villaricam, ubi Sancti Thomæ semita visitur, ad construendum denuo oppidum deduci juberet. Sed id fuit novis se miseris inferere, nam alii Indorum abactores, prædæ intenti, quotquot potuere abductos, aut suis servitiis addixere, aut in Paraquariam immenso pænè tractu abegere. De quâ re per Joannem Suarium & Didacum Raçonierium postremò per se Villaricæ conquestus Antonius Ruisius, cum nihil proficeret, & imminerent alia ab Mamalucis pericula, Franciscum Diastanium in Paraquariam amandat, Prætozem de totâ re edocturum & fulcimenta ruentis Provinciæ postulaturum.

SED Prætor, audito Franciscò Diastanio, de invasione Mamalucorum, oppidorum direptione, & totius Guairaniæ periculo differente, Neophytorum miseriam tam iracundè accepit, quam non convitia debuisset; & inter alia, Diastanio respondens, ait, scire se ex Villaricanorum litteris futiles esse Sociorum metus, Societatem in immensum omnia augere quo se in invidiam traheret aliorum. Sed Franciscus Diastanius, ne dissimulatio tantæ rei Societati aliquando fraudi esset, supplici libello ex formâ juris concepto, per scribam publicum à Prætoze postulat rebus Guairaniæ provideri. Quibus postulationibus cum Prætor non responderet, nec

Kk

sperarent

CAPUT
XXXII.
Sancti Pauli oppidum devastatur, & Incarnationis colonia describitur.

Joannis
Suarii magnanimitas.

Erumna.

Incarnationis oppidi desertio.

CAPUT
XXXIII.
Socii in Guairania & alibi variè vexantur.

Paraquaria Prætozi incuria.